

XV.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov, indeholdende et Tillæg til Loven af 24de April 1860.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 11te Januar 1865.)

Lovforslaget er fremskaldt ved, at Administrationen har antaget, at de Begunstigelses, der ved Lov af 4de Juli 1850 ere indrømmede ved Afhændelse af Bøndergods til Brugerne, deres Børn eller Svigerbørn, ikke kunne finde Sted i Henseende til Salg af Bøndergods ifølge Lov af 24de April 1860 om Afhændelse af nogle Kirkers og offentlige Stiftelses, Seminariefondens og det benificerede Bøndergods. — Udvalget, der ikke skal inlade sig paa at fremhæve de Grunde, som synes at tale for Rigtigheden af en modsat Fortolkning af de herhen hørende Bestemmelser, er af den Formening, at der er tilstrækkelig Føie til at fastsætte, at den i Lovforslaget tilføjede Begunstigelse skulde komme til Anvendelse i Henseende til de Salg, der ifølge den nævnte Lov af 24de April 1860 ere skete til Brugerne, deres Børn eller Svigerbørn, og man holder derhos for, at Begunstigelserne ogsaa bør tilstaaes med Hensyn til de Salg, som herefter finde Sted, hvorved man har de Salg for Die, der maatte foregaae i Medfør af Lovens § 10, sidste Membrum, og § 12, forsaavidt de i denne § omhandlede Salg stee til noget Barn eller Svigerbarn af sidste Fæster eller Leier.

For at fjerne Tvivl i Henseende til Begunstigelsesernes Indhold, anseer Udvalget det hensigtsmæssigt, udtrykkelig at angive, hvori de bestaae, hvorved særlig bemær-

kes, at den med § 4 i Lov af 19. Februar 1861 om Forandring og tildeels Forhøielse i de ved Forordningerne af 12te September 1792 og 8de Februar 1810 paabudne Afgifter af Arv m. m. stedsundne Ophævelse af de ved sidstnævnte Forordnings § 6 foreskrevne Afgifter i Anledning af Fæste- og Arvesæstestebernes Overgang til nye Fæstere eller Arvesæstere gjør det mindre passende at lade det blive ved den i Loven af 4de Juli 1850 indeholdte Henvisning til nyismeldte § 1 som Norm for den Afgift, der træder istedetfor Halvprocentsafgiften.

I Henseende til de tidligere foregaaede Salg anseer Udvalget det for hensigtsvarende, at den eventuelle Lov giver en udtrykkelig Bestemmelse angaaende den Tilbagebetaling af Gebyhrene m. v., der skal finde Sted for Statskassen; og i Forbindelse med denne Bemærkning skal Udvalget høre, at samme ikke finder det tvivlsomt, at Forstriften i Loven af 4de Juli 1850 om, at de Gebyhrer bortfalde, der i Anledning af Kjøbecontracternes og Skjødernes Thinglæsning ellers tilfaldt Statskassen, ikke kan bringes til Anvendelse i Henseende til de Gebyhrer, som ifølge Lov af 19de Februar 1861 om faste Lønninger for Retsbetjent- og Magistrat-Embeder tilfaldt Statskassen istedetfor vedkommende Embedsmænd.

Da det maastee kunde findes tvivlsomt, om Begunstigelserne ogsaa skulde indtræde i Tilfælde